

МОЛОДІЖНИЙ КОМНАР

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ В 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 104 (1740).

СУБОТА, 1 вересня 1973 року

Ціна 2 коп.

У ЦК КОМПАРТІЇ У КРАЇНИ

Центральний Комітет Компартії України прийняв Постанову «Про роботу партійних організацій м. Жданова Донецької області по вихованню молоді в дусі комуністичної моралі».

У постанові відмічається, що партійні організації м. Жданова, виконуючи рішення XXIV з'їзду КПРС, проводять роботу по вихованню молоді в дусі комуністичної ідейності і моралі.

Партійним комітетам, первинним партійним і комсомольським організаціям запропоновано докорінно поліпшити роботу по вихованню молоді в дусі комуністичної моралі, зосередивши головну увагу на формуванні в неї марксистсько-ленінського світогляду.

У проведенні цієї роботи запропоновано керуватися рішеннями XXIV з'їзду КПРС, постановами ЦК КПРС, вказівками і рекомендаціями Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва, висловленими у промовах на зборах партійно-господарського активу республіки та спільному урочистому засіданні ЦК Компартії України і Верховної Ради УРСР, присвяченому врученню Української РСР ордена Дружби народів.

У Постанові Центрального Комітету

накреслено конкретні завдання по докорінному поліпшенню ідейного загартовування молоді, вихованню в юнаків і дівчат почуття відданості справі партії, радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, загальнонаціональної гордості радянської людини, непримиренності до буржуазної ідеології, будь-яких проявів національної обмеженості.

Партійні і комсомольські організації зобов'язані забезпечити активну участь юнаків і дівчат у здійсненні завдань, поставлених XXIV з'їздом КПРС, планів дев'ятої п'ятирічки. ЦК Компартії України вказав на необхідність підвищення ролі трудових колективів у вихованні молоді, поліпшення роботи по комуністичному вихованню учнівської і студентської молоді, підвищення ролі культурно-освітніх закладів, творчих і мистецьких колективів у моральному вихованні молоді, повнішого задоволення культурних запитів юнаків і дівчат.

Намічено заходи щодо поліпшення висвітлення роботи по вихованню молоді в дусі комуністичної моралі.

(РАТАУ).

«БОЙОВИЙ листок» сповіщав: «Молодіжний екіпаж силосозбирального агрегату Василя Базаотія та Миколи Асауленка попереду в змаганні на «зе-

ДВОЄ — Е К І П А Ж

лених жниввах... Так тримати!»

До «блискавки» не ввійшли виробничі показники інших молодіжних екіпажів-механізаторів Степана Асауленка та Івана Базаотія, водіїв Сергія Соколюка, Степана Крикливого, Валентина Асауленка, але в колгоспі знають: не в характері хлопців працювати гірше лідерів. І тому ніхто не здивувався, коли за підсумками перших днів силосозбирання ви-

явилось, що і комсомольсько-молодіжна ланка у повному складі займає перше місце по заготівлі кормів.

Так розпочалися зелені жнива у нашому колгоспі, а кілька днів тому механізатори вже вивели свої агрегати із загінок зеленого моря кукурудзи. Молодіжний колектив скосив качанисту на 185 гектарах, заготувавши більше 300 тисяч центнерів зеленої маси. І в тому, що колгосп імені Леніна на одному із перших місць у районі по темпах заготівлі силосу, велика заслуга комсомольсько-молодіжного колективу.

Успіх молоді не випадковий: цього року комсомольці нагнали на «зелені жнива» по-бойовому. Ще напередодні силосування відбулися комсомольські збори, на яких вирішили взяти цю кампанію під комсомольський контроль. За девіз на цю пору взяла молоді слова тракториста Миколи Асауленка про те, що заготівля кормів має стати важливою справою для кожного комсомольця господарства.

Виступаючи внісши ряд пропо-

зицій по організації праці на «зелених жниввах» по дальшому розгортанню соціалістичного змагання, проведенню недільників і суботників. З таким же рішенням настроями комсомольці взялися до роботи. Протягом всіх жнив вони працювали самовіддано і енергійно. Значно прискорили темпи заготівлі кормів комсомольсько-молодіжний недільник, під час якого було заготовлено близько 800 тонн зеленої маси.

Від початку і до кінця силосозбирання перед у соціалістичному змаганні серед механізаторів колгоспу віз молодіжний екі-

паж Миколи Асауленка та Василя Базаотія. Цього року обидва живуть вже вдруге: ударно попрацювали на силосозбиранні.

У біографіях і характерах хлопців чимало спільного — обидва закінчили Синицівську восьмирічну школу, прийшли працювати в тракторну бригаду колгоспу, обидва сумлінно ставляться до роботи. Уже третій рік на «зелених жниввах» вони працюють одним екіпажем. Успішно виконати виробничі завдання хлопцям допомогли старання праці юних вантажників — Валерія Константина та Вадима Підгородецького, які вправно розправляли зелену масу на автомобілях, не допускаючи втрат кормів, затримок транспорту.

Незабаром комітет комсомолу підіб'є підсумки змагання на «зелених жниввах» і відзначить переможців. А зараз молоді механізатори сповнені нових турбот — на черзі збирання зернової кукурудзи та цукрових буряків.

М. БІЛІНСЬКИЙ,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Леніна.
Ульяновський район.

Доброго дня, Першовевересень!

ЛАСКАВО ПРОСИМО! —

так говорять сьогодні і жовтеняті, і піонеру, і старшокласнику, і студенту.

Ці слова були сказані і п'ятистам першокурсникам Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. На їх честь було організовано свято посвячення в студенти.

Із привітальним словом виступив ректор одного з наймолодших вузів країни, професор Г. Р. Носов і вручив першокурсникам символічний ключ від інституту.

— Хай він служить вам завжди для входу у велику країну знань, — сказав він.

Стоголосим «клянємось» відповіли ті, що прийшли в інститут вперше.

За традицією після церемонії посвячення першокурсники пішли покласти квіти до пам'ятника В. І. Леніну.

ДОРОГА ДО
ШКОЛИ.

ФОТО В. КОВПАКА.

ДОБРОГО ДНЯ, ПЕРШОВЕРЕСЕНЬ!

Цей лист складався з кількох рядків. Тому наводимо його досліано: «Дуже хвилююсь. Пишу до редакції вперше, бо не можу не висловити гарячих слів подяки людям, які, не покладаючи рук, готують робітників. Трудяться в Кіровоградському професійно-технічному училищі № 4 Владислав Романович Шалабін. Чуйний, прекрасний учитель. Широ я йому вдячний».

Микола БОГУН.

ВИНАГОРОДА — ЛИСТОВНО

З цим листом я й пішла за вказаною адресою. В училищі єдині двері, які були відчинені, — з табличкою «Директор».

В цьому кабінеті, крім господаря, сидів юнак у робочому комбінезоні, палив цигарку. Потім, погасивши її об попільницю, подав руку, відрекомендувався:

— Шалабін.

Одразу я не збагнула. По-перше, не розраховувала на таку раптову зустріч з героєм. А, по-друге, йдучи в училище, уявляла собі солідного чоловіка із сивиною на скронях, з проникливими очима, які першим поглядом оцінювали все. І раптом... Зовсім юне обличчя.

Владислав довго розглядав аркуш з учнівського

зошита, вдивлявся в кожну букву. Мовчав. Потім, також без слів, передав його директору — Л. М. Савченку.

Леонід Максимович аголос прочитав листа, посміхнувся і сказав:

— Оце найбільша нагорода за нашу роботу. Пам'ятаєм, пам'ятаєм, Миколку. Як зараз бачу його перед очима. Вчився він добре. Училище закін-

чив з відзнакою. Правда ж, Владиславе Романовичу? — перепитав у Шалабіна. Той ствердно кивнув головою і продовжив розповідь директора.

— Цього хлопчину я помітив одразу, як тільки прийшов на урок. Помічав, що його у групі кричуть. Почав контролювати, часто говорив з ним, викликав на відповідність. Бувало запитав до нього в гуртожиток, поцікавився, чи нагороджений, чи виконав завдання.

Вчився Микола добре. Я поради йому ходити у вечірню школу. Він її теж успішно закінчив. А коли одержував диплом — заплакав. По-дитячому...

Владислав задумався. Мовчанку порушив Леонід Максимович.

— Я аж нітрохи не перебільшу, якщо скажу, що про Шалабіна всі його учні такої думки. Владиславе Романович — хороший викладач. Сам він інженер за професією, але володіє неоціненною здібністю, без якої до школи не захо- — здібністю вихователя.

Для молодого вчителя

Борис Кісурін у цьому році закінчив Кіровоградський педагогічний інститут — фізико-математичний факультет. Призначення одержав у середню школу № 5 м. Кіровограда.

У молодого вчителя багато планів, роздумів. З ними він і ділиться сьогодні з читачами.

СЬОГОДНІШНІЙ Першовересень — третій у моєму житті. Першим він був, коли я вперше переступив поріг школи. Другим — початок навчання в інституті. А сьогодні я даватиму перший урок.

Щоправда, мені вже доводилося проводити уроки (під час педагогічної практики на четвертому і п'ятому курсах). Але то було не те. Під час практики нам давався тиждень на ознайомлення з класом. А це, зрозуміло, для кожного новачка багато значить. Тим більше для вчителя. Тепер же — ні. Я ще навіть не бачив своїх дев'ятикласників, у яких буду викладати фізику. Звичайно, дуже хвилююсь. Бо розумію, що хоч і говорять: перше враження обманливе, та все ж воно не маловажливе.

Уявляю собі сорок пар очей. Допитливих і зацікавлених, оцінюючих і лукавих. Знаю, що позв'язати увагу ніщо не пройде. Все примітять, все обговорять.

Впевненість і вміння швидко орієнтуватися в обстановці —

Мій третій фзвінок

то буде потім, з досвідом. А поки що — хвилювання, хвилювання.

Я пригадую своїх вчителів, викладачів. І ловлю себе на одній цікавій деталі. Всі, з кого я прагнув брати приклад, були викладачами фізики.

Пам'ятаю вчителя Піщанобрицької середньої школи, де я вчився, Володимира Івановича Ігнат'єва. (Завдяки йому я й обрав свою професію. Та, мабуть, не тільки я). У цієї людини мені все подобалося. І манера поводитися, і вміння поводити класом, велика обізнаність і добродішність до дітей, справедливості у оцінці знань. Ми ніколи не бачили його, як кажуть, «не в душі». Завжди веселий і життєрадісний, енергійний і бадьорий. І це в той час, коли він тяжко хворів на серце. Знали ми, що в нього, крім цього, було багато неприємностей. Але він ніколи не показував всього того на людях.

Нитка моїх спогадів про Во-

лодимира Івановича мимоволі веде в інститут. А звідси — на лекції з фізики, які читала нам Юлія Михайлівна Мамонтова. Вона не раз підкреслювала: «Кожен вчитель повинен бути хоч трохи артистом. В тому розумінні, щоб не показувати свого зіпсованого настрою учням». Тепер я розумію, що в. І. Ігнат'єв керувався саме цим девізом.

Пригадується мені і підпрактика в Кіровоградській серед-

ній школі № 14. Тут доля звела мене теж із прекрасним педагогом, справжнім майстром своєї справи, вчителем фізики Миколою Матвійовичем Доленком. Я був у захопленні від кожного його уроку. В класі пасивних не було. Кожен учень працював, думав, відповідав. Микола Матвійович був схожим на диригента. Він за 15—20 хвилин, відведених на перевірку завдання, умів опитати кожного учня.

«Отак і собі треба», — думаю я. А поки що слід працювати. В першу чергу — над собою. Бо найбільше цінують учні в учителя — його знання.

Б. КІСУРІН,
вчитель СШ № 5.

м. Кіровоград.

В день Першовересня її зустрічають десятки хлопчиків і дівчаток, вдячно підносять найкращі осінні квіти.

— Добридень, Антоніно Петрівно!

І це не лише ті учні, з якими вона сьогодні знову зайде в класну кімнату. То і минулорічні її вихованці, семикласники, десятикласники. Вчила вона їх лише три роки, а потім знову приймала першокласників. І отак завжди вже більше двадцяти літ... Вчителька щаслива, що її учні вийшли на світлу дорогу.

На знімку: відмінник народної освіти УРСР, вчителька Олександрійської СШ № 13 А. П. Бугайченко з своїми вихованцями.

ФОТО В. КОВПАКА.

З ПОЧАТКУ це була секція. Секція юних космонавтів при клубі інтернаціональної дружби «Глобус» Братоліувської середньої школи. Потім гурток. А в жовтні минулого року на спільному засіданні комітету комсомолу і ради піонерської дружини було ухвалено рішення про організацію клубу. На першому ж засіданні новоствореного клубу вирішено, що він носитиме ім'я екіпажу космічного корабля «Союз-11».

Бажаючих навчатись виявилось більше, ніж досить. І рада клубу вирішила створити два загони юних космонавтів. Це загони імені Гагаріна (дев'ятий клас) та імені Шаталова (шостий клас). Тут і проводилася основна робота.

З великим інтересом юні космонавти вивчали основи астрономії і космонавтики.

Сьогодні — початок нового навчального ро-

ДО ЗІРОК

ку. Продовжить свою роботу і клуб юних космонавтів. Але, на відміну від минулого року, працюватимуть вже не два загони, а сім. Розпочнуть свою роботу загони імені Комарова та Берегового, Леонова, Беляєва, Ніколаєвої-Терешкової.

Попереду багато цікавого. І щоб все опанувати, треба ще серйозніше ставитись до занять. Так, як це роблять наші вихованці О. Артеменко, Г. Булах, О. Скікун, В. Хмуренко та інші. Вони не тільки активні члени клубу, а й найкращі учні школи.

А. БОЙКО,

керівник клубу юних космонавтів.

Долинський район.

НОВОСІЛЛЯ

• Репортаж

САМОЇ школи ми ще не бачимо. Але по тому пожвавленню, яке панує навколо, безпомилково визнаємо — вона десь тут, поблизу. Нас випереджали заклопотані школярі. Уряки їх розмов красномовно свідчили, що кожного з них хвилює рідна новобудова.

Скрізь все чекає на своїх господарів — школярів Рівнянської середньої школи № 5. Завуч розповідає, що їх школа — подарунок аж трьох місцевих колегів: імені Чапаса, імені Ватутіна, та імені Калініна. Побудована за типовим проектом, вона передбачає кабінетну систему навчання.

Біля стенду «Гордість нашої школи» юрмляться цьоголітні десятикласники. Там вже розміщено фотографії деяких випускників 1972—1973 навчального року. З них посміхається новій школі, її мешканцям Л. Левченко, Ю. Федченко, В. Шамшур, Т. Соколенко, Н. Дробашевська, М. Федорченко, С. Артеменко, М. Горбенко, В. Кулик — хлопці та дівчата, що пішли працювати до колегоспів, на підприємства, вступили до вузів. Задумуються теперішні десятикласники над новим навчальним роком, який стане для них випускним.

М. МІКЕЛЬ.

Новоукраїнський район.

НА ФОТО: НОВОЗБУДОВАНА РІВНЯНСЬКА ШКОЛА № 5, НОВОУКРАЇНСЬКОГО РАЙОНУ.
ФОТО М. ЧАЙКОВСЬКОГО.

Г. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «МК».
м. Кіровоград.

2 ВЕРЕСНЯ — НАЦІОНАЛЬНЕ СВЯТО ДЕМОКРАТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ В'ЄТНАМ — ДЕНЬ ПРОГОЛОШЕННЯ ДРВ

Кілька місяців тому жаданий мир прийшов на багостраждальну землю Демократичної Республіки В'єтнам. Його героїчний народ зараз займається творчою працею; діти змогли повернутись із евакуації, а їх батьки на фабриках, заводах і ланках прагнуть зробити все, щоб виконати рішення партії трудящих В'єтнаму і уряду ДРВ про відбудову народного господарства.

Пожвавленням стало життя у містах і селах. Вечері яскраво світяться вітрини універмагів, реклами кінотеатрів, вогні концертних залів.

У столиці ДРВ реконструюються будівлі, зруйновані бомбардуваннями. Цілий квартал на вулиці Кхамтхьєн, повністю перетворений у руїни 26 грудня 1972 року після нальоту американської авіації, забудовується новими спорудами. І лише кістяк одного будинку залишено як символ мужності ханойців, як нагадування про жахи війни.

В Радянському Союзі на честь національного свята ДРВ — Дня проголошення ДРВ (1945 р.) проводиться Тиждень радянсько-в'єтнамської дружби під лозунгом солідарності з боротьбою в'єтнамського народу за побудову нового життя, свободи і незалежності.

ДРВ, ХАНОЙ.
ВИХОВАНЦІ ДІТЯЧОГО САДКА НА ПРОГУЛЯНЦІ.

ФОТО В. ПОНКІНА. АПН.

В ПЕРШЕ після суворих воєнних випробувань демократичний В'єтнам відзначає своє національне свято — 2 вересня. За свою недовгу історію, що почалась 28 років тому — 2 вересня 1945 року, республіка пройшла через суворі воєнні випробування. Майже 17 років над В'єтнамом палало полум'я імперіалістичної агресії, яка принесла народу величезні жертви і страждання. Та молода республіка вистояла і перемогла. Героїчний в'єтнамський народ підняв над своєю країною прапор перемоги і миру.

Разом із країною мужнів її народ, гартувався у боях і праці. У перших шеренгах завжди був робітничий клас.

Ремонтно-механічний завод у місті Камфі — одне із підприємств об'єднаної бази вугільної промисловості «Хонгайвугілля». В ті часи, коли Хонгайський вугільний басейн був у руках колонізаторів, це була маленька автомаєстерня. Після Серпневої революції 1945 року тут був створений цех по ремонту автотранспорту. В 1960 році цех розширився і став самостійним підприємством — ремонтно-механічним заводом. Сьогодні він ремонтує гірничі обладнання і автотранспорт — в основному це бурові машини, екскаватори, самоскиди.

На заводі працює 800 кваліфікованих робітників. Підприємство обладнане сучасною технікою, є тут радянські токарні, фрезерувальні, стругальні верстати та інше обладнання.

При заводі діє дворічний технікум, який щорічно випускає 50 техніків-механіків, і ПТУ, що готує в рік до ста кваліфікованих робітників різних спеціальностей. До послуг ремонтників їдальні, клуб, бібліотека, є тут і дитячі ясла.

Колектив ремонтно-механічного заводу щорічно

перевиконує виробничі плани. Шість разів завод перемігав у соціалістичних змаганнях, завоював перехідний Червоний прапор імені Хо Ши Міна. Трудові успіхи ремонтників відзначені високими нагородами партії та уряду. Минулого року за дострокове виконання плану колективу було вручено орден «Руху Опору» і ступеня. В цьому році — за високі показники у збільшенні продуктивності праці

тію, був у партизанах, був підпільником. В 1954 році почав працювати на нашому заводі. Спочатку був майстром, потім заступником начальника цеху, головним інженером, а в 1969 році став директором.

— Завод виріс на моїх очах, — продовжує товариш Нгон. — Разом з товаришами ми своїми руками підняли його, зробили передсьм підприємством. І я ніколи не перестану гордитись цим.

РОВЕСНИКИ РЕСПУБЛІКИ

заводу присвоєно звання «Кращого промислового підприємства ДРВ».

Ми познайомились з Хюїнь Ню Нгоном — директором підприємства і Ле Дин Нянем — завідувачем проєктним бюро. Обидва вони називають себе ровесниками республіки. Перший — тому, що вступив до партії у рік Серпневої революції і утворення ДРВ; другий — тому, що народився 2 вересня 1945 року, в день, коли на багатотисячному митингу в Ханой Хо Ши Мін проголосив утворення республіки.

— А я народився в сім'ї робітника задво до Серпневої революції, — розповідає Хюїнь Ню Нгон. — Батько мій був ковалем. Жили ми бідно і батьки ні мені, ні моїм братам і сестрам не могли дати освіти. Дванадцяти років я пішов на завод, чотири роки був учнем, перші ніж отримати спеціальність слюсаря-ремонтника. Через деякий час прийшов на роботу в деспло, де вперше взяв участь у революційному русі робітників. В 1945 році вступив у пар-

тию, був у партизанах, був підпільником. В 1954 році почав працювати на нашому заводі. Спочатку був майстром, потім заступником начальника цеху, головним інженером, а в 1969 році став директором.

— Батьківщині я зобов'язаний всим, — підключається до розмови Ле Дин Нянь. — Прийшов мир, партія та уряд висунули завдання відбудови і розвитку економіки. Це моє головне завдання у житті. Наша країна у технічному відношенні розвинена ще слабо. І переді мною, як і перед усією технічною інтелігенцією республіки, стоїть завдання перетворити В'єтнам у країну високорозвинутої науки і техніки, у сильну індустріальну державу. Цьому я і моє покоління присвяtimo своє життя.

З великим трудовим піднесенням зустрічає країна день свого народження. Газети приносять вісті про нові виробничі перемоги.

О. ОЛІЙНИК,
власкор. АПН.

Ханой.

В ОЛОГИИ весняний вітер смалкими поривами при- тискував табуни білокрилих чайок, а з ними й опшмаття дощових хмар до крутих хвиль розбур- ханого моря; разом із хвилями хмари чіплялися за кам'яні брили брекатора, за гранітну колону мая- ка, докочувалися до далеких причалів. Мокрий ас- фальт причального з'їзду і частокіл побережних паль блищали зеленим волиском свіжих водоростей. Го- стрий подоросневий запах відчувався і в різких поривах вітру, і в глибинних зітханнях бухти, і в краплях дощу; і здавалося, що він, той гірко-гострий настій йоду навіть іде від поросту корабельних шогл та порталних країв, від швартових, від шта- белів з прядивом та африканською пробкою, що мокли побіля блокгауза, — від усього навкруги збаламученого і скремсаного тріденним штормом.

Тужно китикали чайки, стогнав ревун маяка. З-за рифленої коробки блокгауза показався загін моряків і квалібно попрямували до сірої громади «Ельбруса» — старого допоміжного судна, відомого на Чорному морі ще з часів війни. Міцно-намірно відшвартований до крайнього, від маяка, порож- нього пірсу, «Ельбрус» рівномірно погойдувався на хвилі, і туті напнуті ливни швартовних брилилі сталевими струнами. Загін порівнявся із кораблем і за командою достоту крижастого мо- реплавання-мічмана «Приставити ногу!» не в лад зупинився коло трапу.

Мічман піднявся доповісти вахтовому офіцерові, а матроси, перекинувши з плеча на плече речові міш- ки, не без цікавості зосередили всю увагу на самотній дівочій постаті, яка неподає ні шутилася від смалких поривів вологого ві- ру. Її обличчя розди- вилися було немож- ливо, вона його хова- ла у каптурі світлого дошовика.

Віталій ЛОГВИНЕНКО.

ТАМАРИСК І ЧАЙКА

НОВЕЛА

Вони були надто молоді матроси, першорічники, і на їхніх стрижених головах стовбурчилися нові, без стрічок, безкозирки. І бушлати вилискували незайманим ворсом, і черевики, ще жод- ного разу не вакасовані і не позбавані на каблучках, — із першо- го погляду нікого з матросів не можна було виділити, запам'я- тати. Та кожному з них чомусь хотілося, щоб дівчина поглянула на нього, а ще ліпше, якби саме йому усміхнулася; і думка кож- ного окремо і всіх разом поспішно шукала привід для будь- якої з нею розмови. Дівчина, ніби зятялася і все так стояла до матросів спиною, ховала обличчя у каптурі дошовика.

— Вона чарівна у своїй німоті! — сказав голосно «одні, зо- всім розчервонілий, з білястим пушком над верхньою губою. — Дівоча німота — це прекрасно!

Плечі дівчини здригнулися і замерли, а її голівка ще глибше сховалася у каптур.

Матрос посмілів і, зриваючись на фальшет, продекламував:

«Над морем віття тамариска,
У цвітї райдужнім, а розмаї. —
І зорі в морі, як намисто,
І зовсім поруч чайка має...»

Тепер дівчина здригнулася під сильним поривом вітру, який кинув її в обличчя солоні бризки хвилі, що викотилася на пірс.

«...І чайка в'ється низько-пизько.

І все киниче, ніби з горя...
Згорю суніттям тамариска,
обшплює в твої долоні...»

Матрос по-молодеческому заламавав безкозирку, обшмикнув буш- лат і підступився на крок-два до дівчини. Тут вона обернулася, в її великих і надто сумних очах захолонуло здивування і невимовна туга. «Навіщо ви так? — ніби запитувала сірим очима. — Хіба вам незрозуміло, що мені зараз і тоскно, і боляче й без ваших жартів?» По її блідому обличчю скотилося кілька дошопних крапель. Одна, прозоріша інших, зірвалася з її і скропила вуста. Матрос сторопів, зітнівся. Посміхнувшись дівчи- ні благаваючо усмішкою, він одійшов до свого гурту, вдаючи, що не мав і не має ніякого бажання залишитися до неї.

— Шку-у-йсь! — подав мічман команду згорі і опустився по новобранців по трапу. Матроси метушливо ставали у стрій, а мічман тим часом старанно їх лічив.

Різкий порив вітру зівів з голови матроса-веселуна безкозирку і покотив пісочком. Безкозирка вмиг опинилася біля ніг дівчини, припала до її чобітка. Піднявши «матросський чепець», вона смі- ливо підійшла до строю і віддала акрай присоромленому ново- бранцеві, неспроможному навіть вимовити їй подяку, а не те, щоб «згоріти суніттям тамариска й обшплюється у її долоні». Хтось із матросів зпущально гмукинув і вдавнявся ним під пиль- ним поглядом суворого мічмана.

— Справа по одному, кроком руш! — уже владним голосом скомандував мічман, і ковалі матроські черевики проздріб за- стукотіли по мокрому трапу.

Дівчина підвернулася, знову сховавши лице від вітру в за- тиснутому каптурі дошовика.

На верхній палубі, у присутності вахтового офіцера і ко- рабельного старшини, мічман ще не раз перечислив новобранців, — тепер за списком, розподіляючи на групи, по кубриках. Довго і докладно він пояснював новобранцям корабельні порядки, пза- галді флотські закони і, головне, те, що «Ельбрус» — не якийсь там пасажирський пароплав, а колишня плавуча база підвод- них човнів, має неабиякі заслуги і традиції, і що перебування (нехай тимчасове) на борту цього корабля і нехай не в складі команди, а пасажиром) накладає високу відповідальність на кожного. «Море — є море і флот — є флот!»

— Головня!... Іван...

— Є! — сзався правофланговий, досі мовчакуватий, з непро- пнякно-потайним поглядом молодик.

— Копиця!... Влад...

— ... Мир! Це — я! — На тонких вустах матроса-веселуна причаїлася гулава посмішка. Мічман глянув на нього з-під брів, але нічого не сказав.

— Самойлов Павло!

— Самсонов Павло — не я, уточнив вогняно-рудий мамула і для певності, щоб мічман бува не сплутав його з кимсь ін- шим, виставив наперед своє всуціль укрите ластовинням червоне обличчя.

— Все вірно, — підтвердив його особу суворий мічман, — Пушиков Михайло Євменович!

У кінці строю, переминаючись з ноги на ногу, шутився юний, майже підліток, несприятливий матрос. Він тримав закорюблими від холоду руками речові мішки — свій і товариша мічмана.

— ... Я. Пушиков!

— Верстає!.. Микола!..

(Далі буде).

Випуск 3(4)

— А ТЕПЕР дозволяйте за високі показники в соціалістичному змаганні, — голос командира корабля звучав урочисто, — вручити перехідний Червоний прапор кращій бойовій частині — воїнам радіотехнічної служби. Особливо відзначая заслугу в цьому командира підрозділу гвардії капітан-лейтенанта Леоніда Чуйка і секретаря комсомольської організації гвардії старшини І статті Анатолія Анкудінова.

Анатолій, чув голосні оплески, потім — поздоровлення товаришів по службі, тиснув дружні руки і відчував безмеж-

Міцніють зв'язки комсомольців Кіровоградщини з моряками Червонофлотного Чорноморського Флоту. Обмін делегаціями, дружнє листування стали традиційними. На наше прохання працівники редакції «Флаг Родины» постійно надсилають матеріали для клубу «Червоний гонимий». Сьогодні друкуємо окремі з них.

людьми, привертати їх до себе. Та, в основному, повагу товаришів і командирів гвардії старшини І статті Анатолія Анкудінова заслужив своєю постійною готовністю прийти на допомогу тим, хто цього потребує, відмінним виконанням службових обов'язків, захопленістю своєю спеціальністю радіометриста.

У всякому разі, напевно це стало для кого несподіванкою призначення гвардії старшини І статті Анкудінова на посаду старшини команди радіотехнічної служби.

Це було в Середземному морі. Корабель вийшов у важке плавання. Особливий склад працював напружено, намагаючись виконати всі навігально-байові завдання з високими оцінками.

— У твої руки вручається не найкраща команда в підрозділі, — говорила серед переведених в іншу бойову частину гвардії лейтенант Іван Чупрін. — Будуть труднощі — заходь, разом поміжимо.

Труднощі, звичайно, були. Та Анатолій це не лякало. Він вважав, що секретар не має права бути старшиною однієї з слабших команд в підрозділі. Порадившись перед тим із командиром гвардії капітан-лейтенантом Леонідом Чуйком, Анатолій зібрав на бойовому посту підлеглих і запропонував — взяти зобов'язання вивести команду у відмінні.

Гвардії старшина І статті Олександр Симаків сказав:

— Особисто мені завдання здається цілком можливим. Потрібно тільки всім активно включитися у змагання, скласти конкретні особисті комплексні плани до Ленінського залку.

Врешті-решт вирішили, що для досягнення успіхів необхідно кожному докласти всіх зусиль, і, головне, особливу увагу звернути на молодих матросів. Не викладаючи у довгий ящик, тут же обговорили, хто кому допомогає. Над гвардією матросом Сергієм Івановим шефство взяв гвардії старшина І статті Валерій Степанов, дономогти гвардії матросу Олександр Дроздовському вирішив гвардії старшина І статті Микола Галкін, а «важкого», гвардії матроса Володимира Овсєннікова взяв під контроль сам Анкудінов.

Воїни радіотехнічної служби боролися за безаварійну експлуатацію техніки, відмінні вахти, бездоганне виконання бойових обов'язків. Не один вечір просидів над схемами разом із своїми підлеглими і Анатолій. У вичерпні спеціальності, у вмілі працювати з технікою в Овсєннікова сталися зрушення.

Лейтенант В. МЕЛЬНИКОВ.

Сумлінно несе службу старший матрос Олександр Сухомлинов. Він став класним спеціалістом, відмінником бойової і політичної підготовки. На знімку: О. Сухомлинов на вахті. ФОТО І. ПІКІТОВА.

КОМСОМОЛЕЦЬ Володимир Василенко служить на гвардійському кораблі «Червоний Крим». Велика честь бути членом цього екіпажу. Адже його військова біографія — це продовження славної біографії гвардійського крейсера «Червоний Крим», моряки якого героїськи билися з ворогом в роки Великої Вітчизняної війни, відважно захищали рідний Севастополь.

І коли Володимира посвячували у гвардію, він був безкінечно гордим і щасливим. Цією радістю Володимир потім поділився із своїми батьками, які проживають на Україні: «Знаєш, батьку, писав Василенко главі сімейства. — Я — гвардієць. Ми прийняли естафету героїв війни...»

Коли я розмовляв з Володимиром, він найбільше розповідав не про себе, а про своїх товаришів, про підлеглих. На грудях Володимира сяють значки відмінника бойової і політичної підготовки, спеціаліста першого класу.

Старшина першої статті Василенко — авторитетний учитель і вихователь, — говорив про нього командир ракетно-артилерійської бойової частини.

А молодий матрос Микола Липинович його підлеглим сказав:

— Він багато чого навчив мене за короткий строк служби.

Дружно живуть ракетники цього підрозділу. Змагаються вони за кращі показники в бойовому і політичному навчанні. Це хороше суперництво. Це перш за все, рзпорт партії, радянському народові про свою військову зрілість, про свою готовність в будь-яку хвилину ви-

ГВАРДІЄЦЬ З «ЧЕРВОНОГО КРИМУ»

конати бойовий наказ рідної Вітчизни.

Саме йому воїни підрозділу під керівництвом Василенка ще наполегливіше вивчали військову справу, оволодівали мистецтвом точного ракетного удару. І ось результати. Взяв, як і обіцяв, нові рубежі у змаганні гвардії старший матрос Валерій Буруков, підвищив свою бойову майстерність гвардії старший матрос Віталій Лощаков. І так всі ракетники. Комсомольський ватажок В. Василенко вміє захопити своїх підлеглих добрими справами, окрилити і схвалити. А це для командира найдорожча якість.

Так і тоді. Корабель виходив у море для виконання нового завдання. — Стріляти по повітряній цілі доведеться у важких умовах, говорив підлеглим Володимир. — Але ж ми недарма стільки тренувалися. Все повинно вийти на п'ять балів.

...Ракета, що стартувала з «Червоного Криму», точно влучила у повітряну цілю. Значилося, це був колективний успіх багатьох спеціалістів. Але, безумовно, в цьому заслуга і ракетників Василенка. Не випадково, що після закінчення стрільби, командир корабля особливо тепло поздоровив Володимира і дав десятидобову відпустку додому.

П. БАШМАКОВ, капітан другого рангу, м. Севастополь.

ТУРИСТСЬКИМИ СТЕЖКАМИ

ЕКСПУРСІЯ НА КАВКАЗ

Група юних туристів-красавців Кіровоградської СШ № 30 повернулася з 20-денної мандрівки. Учні побували на схилах Західного Кавказу, в Карачаєво-Черкеській автономній області і Абхазькій АРСР.

Мета турпоходу — пройти по місцях оборони Кавказу в період Великої Вітчизняної війни, відвідати місця колишніх битв 808 і 810 стрілецьких полків, які захищали перевали, Школярі ознайомилися з життям і побутом кавказьких народів, їх національною культурою, переконалися у величезних соціально-економічних перебудовках. Юні туристи збрали багатий красназвичайний матеріал.

Р. ДАЙДАКУЛОВ, наш громадський кореспондент.

ФУТБОЛ

«ЛОКОМОТИВ» НА ПІДНЕСЕННІ

В Знам'янці закінчилися змагання на першість Одесько-Кишинівської залізниці. В них взяли участь команди Одеського, Кишинівського, Херсонського, Шевченківського, Гайворонського та Знам'янського відділів. У фінальному матчі зустрілися футболісти Знам'янки і Шевченківського. Гра закінчилась перемогою наших земляків — 3:2. Таким чином вони здобули путівку для участі в першості республіканської ради ДСТ «Локомотив».

О. РЯБОШАПКА, працівник знам'янської газети «Серп і молот».

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

передплатите газети, журнали на 1974 рік

Сьогодні розпочинається масова передплата на газети і журнали на 1974 рік.

Передплата приймається агентствами і відділеннями «Союздруку», відділеннями зв'язку, пунктами передплати, громадськими розповсюджувачами преси по місцю роботи — на підприємствах, в колгоспах і радгоспах, в навчальних закладах та установах.

Юнаки і дівчата, учнівська та студентська молоді! Передплатуйте газети та журнали на 1974 рік!

Не забудьте і про передплату на свою молодіжну газету «Молодий комунар».

Обласне агентство «Союздрук».

ПОКАЗУЄ КИРОВОГРАД

СУБОТА, 1 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. «Гімн» (М.). 9.20 — Новини. (М.). 9.30 — 13 Міжнародний конкурс естрадної пісні в Сопоті. (М.). 10.00 — «Робітничий підтримка політики партії». (М.). 10.30 — «Літературні бесіди». «Малковський продовжується». (М.). 11.00 — Кольорове телебачення. «Балет Родіона Шедрина». «Горбокопчик». (М.). Спектакль Ленінградського Малого театру опери та балету. (Ленінград). 12.20 — До початку нового навчального року. Виступ Міністра вищої і середньої спеціальної освіти СРСР В. П. Єлутіна. (М.). 12.50 — Для дітей. Концерт. (Сімферополь). 13.15 — Літературна субота. (К.). 14.00 — До всесоюзного Дня працівників нафтової і газової промисловості. «П'ятирічка, проблеми, люди». (К.). 14.30 — «Здоров'я». (М.). 15.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат Європи з греблі. (Чолені). (М.). 15.45 — «В ефірі «Молодість». (М.). 16.30 — Кольорове телебачення. «Ваша думка». (М.). 17.20 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М.). 18.00 — Новини. (М.). 18.10 — Кольорове телебачення. «Сторбур Баїніка». (М.). 18.30 — «Вогні пірки». (М.). 19.35 — О. І. Лавров. «Свідство ведуть знавці». «Втеча». Прем'єра телевізійного спектаклю. Справа восьма. Частина перша. (М.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Заклучний концерт Всесоюзного музичного фестивалю «Кримські зорі». (М.). 23.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з плавання, стрибків у воду і водного поло. (Белград). 23.30 — Новини. (М.). ДРУГА ПРОГРАМА. 12.50 — «Кінострічки минулих років». (М.). 14.05 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Театр «Дзвіночок». (М.). 14.30 — Для дітей. «Сонечко». «Добрий, добрий день». (К.). 15.00 — «На ланах республіки». (Донецьк). 15.20 — «Екран молодих». «Інтерклуб». (Одеса). 16.15 — Для дітей «Перший раз... у другий клас». (К.). 16.55 — Художній фільм «В добрий час». (К.). 18.30 — Інформаційна програма «Вісті». (К.). 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Дніпро» — «СКА». В перерві — передача «В ім'я миру». (К.). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Кольорове телебачення. Концерт Державного ансамблю пісні і танцю УРСР. (К.). 22.15 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Карпати» — «Шахтар». II тайм. (У відео запису). (Львів). 23.00 — Вечірні новини. (К.).

перша. (М.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Заклучний концерт Всесоюзного музичного фестивалю «Кримські зорі». (М.). 23.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з плавання, стрибків у воду і водного поло. (Белград). 23.30 — Новини. (М.). ДРУГА ПРОГРАМА. 12.50 — «Кінострічки минулих років». (М.). 14.05 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Театр «Дзвіночок». (М.). 14.30 — Для дітей. «Сонечко». «Добрий, добрий день». (К.). 15.00 — «На ланах республіки». (Донецьк). 15.20 — «Екран молодих». «Інтерклуб». (Одеса). 16.15 — Для дітей «Перший раз... у другий клас». (К.). 16.55 — Художній фільм «В добрий час». (К.). 18.30 — Інформаційна програма «Вісті». (К.). 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Дніпро» — «СКА». В перерві — передача «В ім'я миру». (К.). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Кольорове телебачення. Концерт Державного ансамблю пісні і танцю УРСР. (К.). 22.15 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Карпати» — «Шахтар». II тайм. (У відео запису). (Львів). 23.00 — Вечірні новини. (К.).

перша. (М.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Заклучний концерт Всесоюзного музичного фестивалю «Кримські зорі». (М.). 23.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з плавання, стрибків у воду і водного поло. (Белград). 23.30 — Новини. (М.). ДРУГА ПРОГРАМА. 12.50 — «Кінострічки минулих років». (М.). 14.05 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Театр «Дзвіночок». (М.). 14.30 — Для дітей. «Сонечко». «Добрий, добрий день». (К.). 15.00 — «На ланах республіки». (Донецьк). 15.20 — «Екран молодих». «Інтерклуб». (Одеса). 16.15 — Для дітей «Перший раз... у другий клас». (К.). 16.55 — Художній фільм «В добрий час». (К.). 18.30 — Інформаційна програма «Вісті». (К.). 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Дніпро» — «СКА». В перерві — передача «В ім'я миру». (К.). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Кольорове телебачення. Концерт Державного ансамблю пісні і танцю УРСР. (К.). 22.15 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Карпати» — «Шахтар». II тайм. (У відео запису). (Львів). 23.00 — Вечірні новини. (К.).

перша. (М.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Заклучний концерт Всесоюзного музичного фестивалю «Кримські зорі». (М.). 23.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з плавання, стрибків у воду і водного поло. (Белград). 23.30 — Новини. (М.). ДРУГА ПРОГРАМА. 12.50 — «Кінострічки минулих років». (М.). 14.05 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Театр «Дзвіночок». (М.). 14.30 — Для дітей. «Сонечко». «Добрий, добрий день». (К.). 15.00 — «На ланах республіки». (Донецьк). 15.20 — «Екран молодих». «Інтерклуб». (Одеса). 16.15 — Для дітей «Перший раз... у другий клас». (К.). 16.55 — Художній фільм «В добрий час». (К.). 18.30 — Інформаційна програма «Вісті». (К.). 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Дніпро» — «СКА». В перерві — передача «В ім'я миру». (К.). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Кольорове телебачення. Концерт Державного ансамблю пісні і танцю УРСР. (К.). 22.15 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Карпати» — «Шахтар». II тайм. (У відео запису). (Львів). 23.00 — Вечірні новини. (К.).

«Служу Радянському Союзу». (М.). 11.00 — Бесіда з міністром нафтової промисловості СРСР В. Д. Шаниним. (М.). 11.15 — «Музичний кіоск». (М.). 11.45 — Виступ художньої агіткультбригади Красилівського районного Будинку культури Хмельницької області. (Львів). 12.15 — Науково-популярний фільм. (К.). 12.45 — «Вчора — рубіж новатора, сьогодні — комсомольська норма». (Дніпропетровськ). 13.15 — «Інтерклуб». (К.). 14.00 — Кольорове телебачення. Кубок СРСР з хокею. Піфінат. (М.). 16.15 — «Сільська година». (М.). 17.15 — Кольорове телебачення. «Клуб кінополювання». (М.). 18.00 — Новини. (М.). 18.10 — Виступ Міністра газової промисловості СРСР С. А. Оруджева. (М.). 18.25 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів для дорослих. (М.). 18.45 — Кольорове телебачення. «Музичні зустрічі». (М.). 19.25 — О. І. Лавров. «Свідство ведуть знавці». «Втеча». Прем'єра телевізійного спектаклю. Справа восьма. Частина друга. (М.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Концерт на замовлення нафтовиків. (М.). 22.00 — Кольорове телебачення. Спортивна програма. (М.). 22.50 — Новини. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.45 — Ранкова гімнастика. (К.). 10.00 — Художній фільм. «Дикий собака Дінго». (К.). 11.45 — Кольорове телебачення. «Екранізація літературних творів». (М.). 13.15 — «Літературні зустрічі». (М.). 14.00 — «Організатори перемоги». (Запоріжжя). 14.20 — Дж. Прістлі. «Вулиця ангела». Телевізійна. (К.). 16.55 — Кольорове телебачення. Грає лауреат Міжнародного конкурсу В. Ізясєвич. (К.). 17.30 — «Про добре ім'я та робітничу честь». (Харків). 18.00 — Телефільм «Аліса Фрейндліх». (К.). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К.). 19.30 — Музичний фільм «Де б не був я». (К.). 20.45 — «На до-

брані, діти!». (К.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Художній фільм «Довга дорога в короткій день». (К.). 23.05 — Вечірні новини. (К.).

ПОНЕДІЛОК, 3 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.15 — Програма передач. (М.). 10.20 — Розповіді про професії. (М.). 10.30 — Для школярів «Вогнище». (М.). 10.40 — Новини. (М.). 18.10 — Країні рапортує Кіровоградська область. (М.). 19.00 — До початку нового навчального року. (М.). 19.30 — Кольорове телебачення. Верді опера «Ріголетто». (Телевізійний музичний фільм). (М.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Продовження опери. 22.50 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з плавання, стрибків у воду. (Белгород). (М.). 23.20 — Новини. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (К.). 11.15 — Літературна передача. (К.). 12.00 — Художній фільм. (К.). 16.25 — Для дітей «Сонечко». 17.00 — Партильне життя. (Харків). 17.30 — Для дітей. Мультфільми. (К.). 17.40 — Населенню про цивільну оборону. (К.). 18.00 — Бах. Концерт для фортепіано з оркестром. (К.). 18.30 — Реклама, оголошення. (К.). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К.). 19.30 — Художній фільм «Зимувальний не з'явився». (К.). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Мелодії Дагестану. (К.). 22.00 — Репортаж про урочисте відкриття пам'ятника Лесі Українки у Києві. Відеозапис з Києва 23.00 — Сільськогосподарський тиждень. (К.). 23.15 — Вечірні новини. (К.).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 50. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патристичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 00779.

Індекс 61197.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

Зам. № 13361.

Тираж 57 500.